

MERCURI

Tornam a la nostra cita mensual amb el món de les estrelles i els astres que conformen la volta del cel . Continuant el nostre viatge des del centre del nostre sistema solar fins a les foranes del mateix, aquest mes toca el torn de parlar de Mercuri.

Mercuri és el planeta més proper al Sol, i té menys de la meitat del tamany de la Terra. No té satèl.lits ni atmòsfera i és un lloc extremadament inhòspit. Allà la temperatura al migdia pot arribar als 400°C. No se coneixia res de Mercuri fins fa poc temps; les observacions telescòpiques fetes des de la Terra no permetien revelar molts de detalls, ja que aquest planeta sempre està molt proper al Sol i als vespres només es pot observar durant un període molt curt de temps i pel fet d'estar a les capes més baixes de l'atmòsfera no permeten veure-li detalls importants de la seva superfície.

Als anys 1974-5, la sonda Mariner 10 el va sobrevolar i va descobrir detalls que fins aleshores es desconeixien. Aquesta sonda va revelar que el seu període de rotació dura 58, 6 dies i està sincronitzat amb el seu període orbital de 88 dies. Durant el transcurs de dues òrbites voltant el Sol, dóna tres voltes sobre el seu eix. La temperatura en superfície canvia des dels 427°C. per a la part exposada al Sol a -173°C. a la cara nocturna. I la seva distància respecte al Sol varia dels 46 milions de Km. quan està més proper a l'estrella i a 70 milions quan està més lluny.

Les fotografies que va enviar aquesta sonda, varen revelar que Mercuri té una superfície amb gran nombre de cràters d'impacte similars als de la Lluna, ara que no es troben zones similars als anomenats mars de la Lluna. Les imatges preses del planeta revelaren també que a un moment molt ll primerenc de la seva història , hi hagué un impacte brutal contra la seva superfície que generà una depressió que es coneix amb el nom de Caloris Planitia que arriba a un tamany de 1.300 Km. de longitud. Els materials que va llençar aquest impacte conformaren els cràters més antics del planeta a una zona situada a 1.000 km. de distància i les ones sísmiques que provocà varen produir un terratrèmol en el planeta que modelaren el terreny caòtic que te el planeta a l'altra cara.

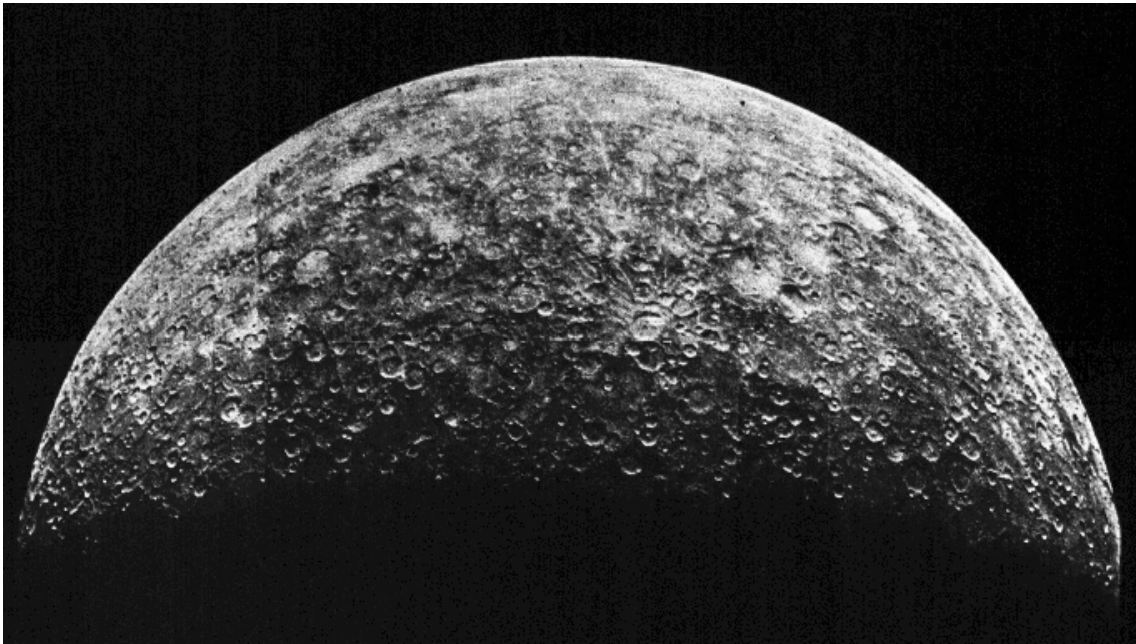
Un altre detalls important que destaca de la superfície del planeta és la presència de fortes escarpadures que tenen entre 500 i 1.000 metres d'altitud i centenars de kilòmetres de llarg, com la Rupes Discovery; produïdes pels complexos moviments tectònics que es produïren mentre la superfície es refredava després de la formació del planeta.

Amb telescopi, Mercuri només es pot veure poc temps després de la posta del Sol o abans de la sortida i sempre molt baix a l'horitzó i donat el seu petit tamany, tampoc mostra un aspecte molt atractiu inclús a forts augments i sempre mostra un aspecte similar al d'un quart creixent de la Lluna en miniatura.

Acabam així aquest ràpid viatge a Mercuri i el mes que ve continuarem amb la descripció d'un nou cos del nostre Sistema Solar.

FENÒMENS DEL MES

- .- 4 de Setembre Quart Minvant.*
- .- 11 de Setembre Lluna Nova*
- .- 18 de Setembre Quart Creixent*
- .- 25 de Setembre Lluna Plena.*

(Fotografia de Mercuri. NASA)